

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In II. de Alexandri fortuna

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://urn.nbn.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

si scriptus, id ġ, historia & sensus requirunt, non Θῆται. neque
Budeus historiam mendo posthabuit.

347.39. Prophthasiam.] ἐπὶ τεσφθασίᾳ. *scriptus* τεσ-
φθασίᾳ. Apud Strabonem tamen lib. II. legitur τεσφθασίᾳ.
de hoc alias. Idem εμωδιστέσα habet. Sed neutrum expedit
sententiam.

349. 16. Non Medicum.] τεσφθασίᾳ πλὴ μηδικῷ, ἀλλὰ
πλὴ Περ. legendum est.

351.16. Quomodo putas eum.] πῶς γὰς αὐτὸν ἔπι. for-
te ἔστι, vel ὅτι, aut aliquid tale. sunt & alia passim in hac cu-
iuscunque autoris (magni enim Plutarchi esse non credo, &
Lysandri dictum, ne cetera persequar, Dionysio tyranno tri-
buitur) declamatione, non optimè coherentia, quæ facilè ob-
seruaueris. & finis non adest, nisi fallor. aut certe abrum-
pit oratio pœnè insolenter. sicut & Fortune oratio, cuius
initio mentio fit, non habetur. Idem de secunda oratione iu-
dica.

IN II. DE ALEXANDRI fortuna.

358.38. Libertum se P.R.] ἀπελέσαυτον Π' αὐτόν. Sic
& scriptus, & ratio. Nam non Romanum, sed libertum Ro-
manii populi se professus est. Mox μέγα δὲ τὸ ἀσχεῖν. *scriptus*
τῷ habet. deest vocula, deinde εἰσέμελο κενεμελοῦντ' ἀνα-
χιας. probē.

360.29. Luxuriant.] Metri causa scribe ἀδόκιτον. nam (quod
ante nos notauit quod sciam nemo) tres sunt senarij de comœ-
dia aliquas sumti. Paulò antè hexameter est ρύμη γωνί apud A-
ristophanem equitibus.

361.40. Non planè.] ἀπάρτως, εἰπεν. non πάντα: ex
scripto, cui adstipulatur ratio.

373. II. Ferreus ille.] σιδάρες εκεῖνος. alludit ad poe-
tæ alicuius Doricum versum de homine durissimo alioqui, sed vi-

amoris emolliito. legebatur εν τινος, & in scripto spaciū volecula erat, in margine vox præcisa, quæ tamen εντινοvidetur fuisse, quod sensus postulat. Paulò infra, τὸ μίσθιμα τῆς βασιλείας, scriptus ἀστιας. Sed φέγγον aut aliquid deest, ne sequentibus quidem integris.

365. 14. In Maragandis.] εν μαραχάνδοις, suprà priore oratione, ubi hoc idem refertur, τοις μαραχαδέπλοις legitur. Paulò pōst habebis μαραχανδα. mox versus Homeri de Iliad. e. totus erat etiam in scripto. Locus de Minerua est Iliados §. 128.

366. 16. Parum abfuit.] lego, μικρὸς οὐδε. nam legebatur τοις μικροῖς. & in scripto παρομικροῖς. atqui neutrum erat Græcum. Si ταρὰ μικρὸν legere velis, per me licet.

IN DE ESV CARNIV M I.

372.7. Penetratu difficiili.] Δυσδιασαλέρνη. ē scripto. nam concinnior vox videtur, quam Δυσδιάλερνη. est autem Δυσδιάσαλον, quod non facile discedat a se aut diuellatur, non facile intercedinem admittat, ideoq; visu hand facile penetretur. illud autem εὔψηφοι οἱ quid sit? alluditur deinde ad alicuius poetæ versus. me in tantilla re piget molestia coniectandi.

372. 20. Radicem alicuius herbæ.] stirpis. est quidem φλοϊδ̄ cortex. sed quin herbam etiam aut stirpem significet, nihil impedit licere suspicari. Vide caput octauum libri quinti Sympostiacōn.

373. 7. Lolij aristam.] αἴρεται σάχων. loliginis. sic scriptus. nam αἴρεται quidem non minus huius loci est vitium, quam lolium tritici, sed & δειλάχω scriptus habet, ubi nos δειλάχω. acutiores viderint quid sit substituendum pro hac voce: mibi δειλάχω succurrebat. nolui tamen acutioribus praetudicare. Statim. Quid? si quis orat.] οὐ γένεται τοιςτοις. ex scripto. Neque tamen omnia recte habent.

Poſt. 16. Operam impensam.] valde sunt depravata hæc.